

РЕШЕНИЕ

№ 187

гр. София, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 10-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цветко Л.

Членове: Ралица Димитрова
Нина Стойчева

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Цветко Л. Въззивно гражданско дело № 20221000501511 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 от ГПК.

С решение № 73 от 11.02.2022 г., постановено по гр.д. № 612/2021 г. от Окръжен съд Благоевград, ответникът - ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 040638060 е осъден да заплати **поотделно** на К. Л. Н., ЕГН *****, А. Л. Н., ЕГН ***** и Р. Л. Н., ЕГН ***** на основание на чл. 432, ал. 1 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД:

- сумата от 40 000 /четиридесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на техния баща Л. А. Н., ЕГН *****, починал на 04.12.2020 г. при ПТП, настъпило на същата дата, ведно със законната лихва, считано от 11.12.2020 г., като е отхвърлил всеки един от преките искове, за разликата над уважения /40 000 лв./ до пълния предявен размер от 150 000 лева.

Първоинстанционният съд с посоченото решение е осъдил ответника - ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 040638060 да заплати:

- държавна такса 4 800 лева и разноски 261.33 лева по сметка на Окръжен съд Благоевград, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.

- адвокатско възнаграждение на адвокат Ч. Н., на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв., в размер на сумата от 3 624.00 лева с начислен ДДС;

Първоинстанционният съд с посоченото решение е осъдил ищците - К. Л. Н., ЕГН *****, А. Л. Н., ЕГН ***** и Р. Л. Н., ЕГН ***** да заплатят на ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 040638060, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, деловодни разноси, в размер на сумата от 12 252.53 лева.

Решението на първоинстанционния съд се обжалва от ищците К. Л. Н., ЕГН *****, А. Л. Н., ЕГН ***** и Р. Л. Н., ЕГН ***** в частта, в която всеки един от преките искове, имащ за предмет обезщетяване на претърпените неимуществени вреди е отхвърлен, за разликата над сумата от по 40 000 лева до размер на сумата от 100 000 лева с доводи за неправилност, поради необоснованост и допуснато нарушение на материалния закон.

Жалбоподателите поддържат, че определеното на всеки един от тях обезщетение за неимуществените вреди е занижено по размер и не съответства на действително претърпените. Поддържат, че първоинстанционния съд неправилно е определил процентното съотношение на съпричиняване, като е завишил приноса на пострадалия за настъпване на вредоносния резултат.

Молят въззивния съд да отмени решението в обжалваната част и вместо това да осъди ответника да им заплати поотделно на всеки един от тях допълнително обезщетение за неимуществени вреди, в размер на сумата от 60 000 лева, ведно със законната лихва, считано от 11.12.2020 г.

Молят в тежест на ответника да се възложи отговорността за разноси, както и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв. да заплати адвокатско възнаграждение на упълномощения от тях процесуален представител.

Решението на първоинстанционния съд се обжалва от ответника - ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 040638060 в осъдителната част с доводи за неправилност, поради необоснованост и допуснато нарушение на материалния закон.

Жалбоподателят поддържа, че събраните доказателства не установяват правопораждащия фактически състав да се осъществи неговата отговорност, като застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Поддържа, че деянието на застрахования водач не е виновно и ищците

не са претърпели вреди, тъй като всеки един от тях в продължение на повече от 13 години е имал домакинство, различно от това на починалия; били са отдалечени не само в пространствено отношение, тъй като ищцата К. Л. Н., ЕГН ***** живее в населено място, отдалечено на 30 км. от гр. Якоруда, но и емоционално.

Моли въззивният съд да отмени решението в осъдителната част и вместо това да се отхвърли изцяло предявените искове.

Моли да му се присъдят направените деловодни разноси за двете инстанции.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Въззивните жалби са процесуално допустими, тъй като са подадени в срок от надлежни страни срещу валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на обжалване по посочения процесуален ред.

При преценката за основателността на всяка една от жалбите, съдът взе предвид следното:

Ишците – К. Л. Н., ЕГН *****, А. Л. Н., ЕГН ***** и Р. Л. Н., ЕГН ***** са предявили против ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 040638060 искове с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ и искове по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ишците твърдят в обстоятелствената част на исковата молба, че на 04.12.2020 г., около 18:30 часа в гр. Якоруда, на ул. „Миланица“, в района на „В и К“ е настъпило ПТП, при което товарен автомобил „Форд Транзит“ с рег. № *****, управляван от П. Й. Ц., ЕГН ***** е допуснал нарушение на правилата за движение по ЗДвП, относно избраната скорост и нейното съобразяване с атмосферните условия /тъмната част от денонощието, валеж от дъжд с мокра настилка/ и блъснал движещия се по банката пешеходец Л. А. Н., ЕГН *****.

Ишците твърдят още, че:

- вследствие на удара пешеходецът Л. А. Н., ЕГН ***** е починал на място;

- мястото на произшествието е било посетено от служители на МВР, които извършили оглед, съставили протокол за оглед и Констативен протокол за ПТП;

- виновен за настъпване на ПТП е водачът на автомобила, който е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответника в деня на настъпване на ПТП;

- починалият е техен баща и вследствие на внезапната му смърт са претърпели и продължават да търпят неимуществени вреди;

- на 11.12.2020 г. са предявили претенции за обезщетяване по чл. 380 от КЗ, по които ответникът е образувал щета, но не е изплатил обезщетения

Ищците с предявените искиове поискали ответникът да заплати поотделно на всеки един от тях обезщетение за претърпените неимуществени вреди, в размер на сумата от 150 000 лева, ведно със законната лихва, считано от деня на предявяване на претенцията по чл. 380 от КЗ, а именно - 11.12.2020 г.

Поискали ответникът да заплати адвокатско възнаграждение на техния процесуален представител, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАДв.

Ответникът - ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 040638060 подал отговор на исковата молба /л. 39/, с който признал обстоятелството, че товарният автомобил е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в деня на настъпване на ПТП, но оспорил основателността на предявените искиове /главни и акцесорни/ и поискал да се отхвърлят с доводи, че поведението на застрахования водач не осъществява деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД.

При условията на евентуалност поискал да се определи обезщетение за претърпените неимуществени вреди на всеки един от ищите, което да е съобразено с критериите на съдебната практика за справедливост и обстоятелствата по делото, установяващи, че пешеходецът е пресичал внезапно пътното платно на място, което не е обозначено с пътен знак или пешеходна пътека, не е съобразил скоростта и разстоянието до приближаващия се автомобил и ненужно е удължил пътя и времето за преминаване на пътното платно.

Поискал да се приеме, че пострадалият е допринесъл за настъпване на ПТП и на вредоносния резултат в равна степен с водача на товарния автомобил.

Поискал да се присъдят направените деловодни разноски.

От фактическа страна:

–

От събраните по делото доказателства се установява, че на 04.12.2020 г., около 18:30 часа в гр. Якоруда, на ул. „Миланица“, в района на „В и К“ е настъпило ПТП, при което товарен автомобил „Форд Транзит“ с рег. № *****, управляван от П. Й. Ц., ЕГН ***** при движението си по главната пътна артерия за гр. Разлог е ударил попътно движещия се по пътното платно пешеходец Л. А. Н., ЕГН *****.

Вследствие на удара пешеходецът Л. А. Н., ЕГН ***** е получил увреждания и починал на място.

Местопроизшествието е било посетено от медицински екип и служители на МВР, които извършили оглед, съставили протокол за оглед и Констативен протокол за ПТП – л. 4 от първоинст. п-во.

От писменото заключение на вещото лице, извършило в първата инстанция медицинска експертиза /л. 87 – л. 97/ се установява, че смъртта на Л. А. Н. се дължи на несъвместима с живота комбинирана черепномозъчна и гръдна травма – контузия на мозъка, травматичен мозъчен оток, гръдна травма с множество счупвания на ребра в лявата гръдна половина, кръвоизлив в лявата гръдна половина, разкъсване и контузия на белодробния паренхим, кръвонасядания и охлузвания по главата и лицето, счупване на носни кости, охлузване на дясното рамо и двете колене.

Всички установени травматични увреждания са в пряка причинно-следствена връзка с ПТП, настъпило на 04.12.2020 г.

Товарният автомобил е ударил пешеходеца в лявата задна част на тялото, което е било в изправено положение.

В кръвта, иззета от трупа на Л. А. Н. е установено по надлежния ред наличие на 0.95 промила етилов алкохол.

От писменото заключение на вещото лице, извършило в първата инстанция автотехническа експертиза /л. 122/ се установява, че ПТП е

настъпило в тъмната част на денонощието при условията на валеж и мокра асфалтова настилка в участък без улично осветление и без монтирани указателни знаци и табели.

Пешеходецът не е пресичал пътното платно, а се е движел попътно в лентата за движение на товарния автомобил, при наличие на прилежащ тротоар с широчина от 3.50 метра.

Пешеходецът се е движил противно на установено в чл. 108, ал. 2, т. 1 от ЗДвП – „ по пътното платно противоположно на посоката на движение на ППС и по възможност най-близко до лявата му граница“.

Мястото на удара е на разстояние 2.90 метра от десния край на пътното платно и по средата на пътната лента за движение на товарния автомобил в посока за гр. Разлог.

Водачът на товарния автомобил е направил опит да заобиколи пешеходеца вместо да спре преди мястото на удара, което е било технически възможно.

Пешеходецът в пияно състояние, облечен в тъмни дрехи се е движил по пътното платно в нарушение на разпоредбите на чл. 108, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от ЗДвП.

Посочените доказателства обосновават извод за поведение на пешеходеца, с което пряко и непосредствено е допринесъл за настъпване на вредоносния за него резултат, в равна степен / $\frac{1}{2}$ / с водача на товарния автомобил.

Прието съотношение е посочено от ответника с отговора на исковата молба.

По делото няма приложен акт на наказателен съд, имащ последиците на влязла в сила осъдителна присъда за водача на товарния автомобил, както и доказателства да е осъществена административнонаказателна отговорност за

допуснато нарушение на правилата за движение по ЗДвП.

В първата инстанция е разпитан водачът на товарния автомобил.

Показанията му се отнасят както до обстоятелствата, при което е настъпило ПТП, така и до поведението и личността на починалия пешеходец.

Показанията на този свидетеля /л. 76 от първоинстан. п-во/ са косвено доказателство за това, че починалият е бил познат на местното здравно заведение и полицията с регистрирани спешни случаи, при които е бил намиран пиян и безпомощно лежащ на пътното платно.

Относно претърпените от ищците неимуществени вреди:

Ищците са трима от четиримата низходящи на починалия Л. А. Н., което се установява с приложеното удостоверение за наследници на л. 6 от първоинст. п-во.

От показанията на свидетеля Р. И. М. – 28 годишна в деня на разпита се установява, че от 13 години живее на семейни начала с ищеца А. Л. Н., ЕГН ***** и в този период починалият не е живял с никой от наследниците в едно домакинство, а сам в нежилищна постройка до гарата в гр. Якоруда.

На погребението на Л. Н. е била тя и само А. Л. Н., ЕГН ***** от наследниците.

Така посочените показания, които се кредитират от въззивния състав обосновават извод, че никой от ищците в продължение на 13 години не е поддържал близки отношения с техния баща, който не е имал редовни, дори ежедневни минимални доходи; ищците са го изоставили да живее постройка до гарата, която не собствена или наета от починалия и не е жилищна.

Всеки един от ищците в продължение на 13 години има свой самостоятелен живот и ежедневие, насочено само към неговите низходящи.

Ищците Р. Л. Н., ЕГН ***** и К. Л. Н., ЕГН ***** дори не са присъствали на погребението, въпреки, че първата живее в същия в гр. Якоруда, а втората в населено място на 30 км. от гр. Якоруда.

Въззивният съд, въз основа на тези фактически констатации не кредитира показанията на свидетелите М. Ю. П. и К. С. К. /л. 77 – л. 78/, които живеят на съпругески начала с ищците Р. Л. Н., ЕГН ***** и К. Л. Н., ЕГН *****, че последните са присъствали на погребението и са имали близки отношения с изоставения Л. Н..

Товарния автомобил е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответника в деня на настъпване на ПТП.

Всеки един от ищците на 11.12.2020 г., т.е. една седмица след смъртта на Л. А. Н. е предявил пред застрахователя претенция по чл. 380 от КЗ, с която е поискал обезщетение за претърпени неимуществени вреди, в размер на сумата от 200 000 /двеста хиляди/ лева.

Ответникът, в качеството на застраховател е завел щети, които е обединил за общо разглеждане и с писмо от 21.12.2020 г., адресирано до подписалия заявленията адв. Н. е поискал да се представят:

- доказателства в оригинал, изходящи от банката, че посочената и в трите заявления една и съща банкова сметка с титуляр адв. Н. касае и тримата заявители;
- заключения на автотехническа и медицинска експертиза, извършени по досъдебно производство;
- протоколи за разпити на свидетели и доказателство за етапа на досъдебното производство;

Ищците не са представили доказателства установяващи допълнително представяне на поисканите от застрахователя писмени документи, необходими за определяне на размера на обезщетенията.

-

От правна страна:

Предметът на въззивното производство е очертан с подадените от

ищите и от ответника въззивни жалби, като спорът се концентрира до основателността на предявените от ищите преки и акцесорни искове; размерът на обезщетенията за неимуществените вреди при наличието на доказателства за тяхната основателност; основателността на направеното от ответника възражение за съпричиняване на вредните последици от страна на пострадалия и неговото процентно съотношение.

Приложим при разрешаването на правния спор е КЗ, който е в сила от 01.01.2016 г.

По главните /преки/ искове с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ:

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ, у вреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при спазване на изискванията на чл. 380 от КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 380, ал. 1 от КЗ, лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция. Лицето е длъжно с предявяването на претенцията да предостави пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя, освен в случаите на възстановяване в натура.

Основателността на иска предполага наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на увреждането и поведение на застрахования, което осъществява деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД - противоправно деяние – действие и/или бездействие; вреди – имуществени и/или неимуществени; причинно-следствена връзка между деянието и вредите и вина, която се презумира.

В случая товарният автомобил „Форд Транзит“ с рег. № *****, управляван от П. Й. Ц., ЕГН ***** е имал застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в деня на ПТП, по силата на която ответникът, в качеството си на застраховател е длъжен да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования, за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди.

Образувано е наказателно производство против П. Й. Ц., ЕГН ***** , като водач на товарния автомобил „Форд Транзит“ с рег. № ***** за престъпление по чл. 343 от НК, но по делото няма приложен съдебен акт, постановен от наказателен съд, имащ последиците на влязла в сила осъдителна присъда, която по силата на чл. 300 от ГПК е задължителна за гражданския съд, който разглежда последиците от деянието, относно това, дали е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца.

По делото няма доказателства да е осъществена административнонаказателна отговорност по отношение на П. Й. Ц., ЕГН ***** .

Независимо от така посочените обстоятелства доказателствата по делото обосновават извод за противоправно поведение на водача на товарния автомобил, което обаче не осъществява всички обективни признаци на непозволеното увреждане по смисъла на чл. 45 от ЗЗД.

Пострадалият с противоправното си поведение е допринесъл в равна степен с водача за настъпване на ПТП и на вредоносния резултат.

Настоящият състав кредитира показанията на свидетеля Р. И. М. /л. 77/ в частта, относно обстоятелствата, че:

- пострадалият Л. Н. последните тринадесет години е бил изолиран от ищите и не е живял с никой от тях под един покрив, а в нежилищна постройка до гарата и сам, при наличие на четирима живи низходящи /деца/, двама от които са адресно регистрирани в гр. Якоруда, а другите двама са с адреси, отстоящи на 30 км. от гр. Якоруда;

- никой от ищите не се е грижил за пострадалия, а той не е имал постоянна работа и приходите му са били нерегулярни от извършвана нискоквалифицирана работа;

- ищите Р. Н. и К. Н. не са уважили своя баща с присъствие на погребението;

Настоящият състав кредитира показанията на Р. И. М. в тази част, защото те се потвърждават и от показанията на свидетеля П. Й. Ц., ЕГН

*****.

Последният на мястото на произшествието е бил информиран от медицинския екип и дошлите полицаи, че пострадалият Л. Н. е бил често намиран пиян да лежи в безпомощно състояние на пътното платно на улиците на населеното място.

Настоящият състав при посочените обстоятелства, надлежно доказани не кредитира показанията на свидетелите К. К. и М. Ю. П. за близки отношения на ищите Р. Н. и К. Н. с пострадалия им баща и за претърпени вреди.

Тези свидетели от 13 - 14 години живеят с последните /ищите/ на съпружески начала, имат родени деца от тези фактически съжителства и са пряко заинтересовани от това да получат обезщетения от застрахователя.

Настоящият състав при така обсъдените доказателства формира извод, че тримата ищци реално не са претърпели неимуществени вреди от противоправното поведение на водача на товарния автомобил, т.е. отсъстват два от обективните признаци на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД - претърпя. вреда и причинна връзка между противоправното поведение и вредата.

Всеки един от предявените искове с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ е неоснователен и подлежи на отхвърляне в пълния предявен размер.

Неоснователността на главните искове влече неоснователност и на акцесорните искове за присъждане на законната лихва върху обезщетенията за неимуществени вреди.

Писмените претенции на ищите са подадени в седмичен срок от настъпването на ПТП и смъртта на техния баща – 11.12.2020 г.

Ищите с исковата молба са поискали присъждане на законната лихва върху обезщетенията за неимуществени вреди, считано от тази дата – 11.12.2020 г.

Първоинстанционният съд с постановеното решение е присъдил законната лихва върху определението от него обезщетения за неимуществени вреди, считано от 11.12.2020 г.

Присъждането на законната лихва, считано от деня на подаване на писмената претенция по чл. 380 от КЗ е произволно, в грубо противоречие с разпоредбите на чл. 496 и на чл. 497 от КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 496, ал. 1 от КЗ, застрахователят следва да се произнесе по претенцията по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в срок не по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 или пред неговия представител за уреждане на претенции.

Съгласно разпоредбата на чл. 497, ал. 1 от КЗ, Застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок считано от по-ранната от двете дати:

1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3 ;

2. изтичането на срока по чл. 496, ал. 1, освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3 - „Когато ползвателят на застрахователната услуга е увредено лице по застраховки "Гражданска отговорност" или трето ползващо се лице по други застраховки, застрахователят го уведомява за доказателствата, които той трябва да представи за установяване на основанието и размера на претенцията му.

Допълнителни доказателства може да се изискват само в случай че необходимостта от тях не е можела да се предвиди към датата на завеждане на претенцията и най-късно в срок 45 дни от датата на представяне на доказателствата, изискани при завеждането по изречение първо.“;

С оглед на изложеното от подадените въззивни жалби изцяло

основателна е подадената от ответника, поради което следва:

- да се отмени решението на първоинстанционния съд в частта, в която е осъдил ответника да заплати на всеки един от ишците обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 11.12.2020 г., до размер на сумата от 40 000 лева и вместо това да се отхвърлят предявените искове по чл. 432, ал. 1 от КЗ и по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД до този размер;

- да се потвърди решението на първоинстанционния съд в частта, в която е отхвърлил всеки един от преките искове, имащ за предмет присъждане на всеки един от ишците обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 11.12.2020 г., за разликата над сумата от 40 000 лева до размер на сумата от 100 000 лева;

- се отмени решението на първоинстанционния съд в частта, в която ответникът е осъден да заплати адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на ишците;

- да се отмени решението на първоинстанционния съд в частта, в която ответникът е осъден да заплати държавна такса и разноски по сметка на Окръжен съд Благоевград;

- да се отмени решението на първоинстанционния съд в частта, в която ишците са осъдени да заплатят на ответника деловодни разноски и да се определят такива общо за двете инстанции, съобразно изхода на делото;

Решението на първоинстанционния съд в частта, в която е отхвърлил всеки един от преките искове, имащ за предмет обезщетяване на неимуществените вреди, за разликата над сумата от 100 000 лева до пълния предявен размер от 150 000 лева не е обжалвано от ишците и влязло в сила.

По разноските:

С оглед изхода на делото и промененото съотношение на уважена/отхвърлена част на исквете:

- всеки един от ищите следва да заплати деловодни разноси за първата инстанция на ответника, на основание чл.78, ал. 3 и ал. 5 от ГПК, в размер на сумата от 5 602.66 лева, от които адвокатско възнаграждение, в размер на 5 436 лева с начислен ДДС и сумата от 166.66 лева, разходвана за свидетел и експертиза;

- всеки един от ищите следва да заплати деловодни разноси за въззивното производство на ответника, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, в размер на сумата от 5 036 лева, включваща адвокатско възнаграждение с ДДС и държавна такса;

По тези съображения, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 73 от 11.02.2022 г., постановено по гр.д. № 612/2021 г. от Окръжен съд – Благоевград в **ЧАСТТА**, в която ответникът - ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 040638060 е осъден да заплати **поотделно** на К. Л. Н., ЕГН *****, А. Л. Н., ЕГН ***** и Р. Л. Н., ЕГН *****, на основание на чл. 432, ал. 1 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД, обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на техния баща Л. А. Н., ЕГН *****, починал на 04.12.2020 г. при ПТП, настъпило на същата дата, ведно със законната лихва, считано от 11.12.2020 г., до размер на сумата от 40 000 /четиридесет хиляди/ лева **и вместо това ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявените от К. Л. Н., ЕГН *****, А. Л. Н., ЕГН ***** и от Р. Л. Н., ЕГН ***** против ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 040638060, икове с правно основание на чл. 432, ал. 1 от КЗ и по чл. 86 от ЗЗД, имащи за предмет обезщетяване на претърпените неимуществени вреди от смъртта на техния баща Л. А. Н., ЕГН *****, починал на 04.12.2020 г. при ПТП, настъпило на същата дата, ведно със законната лихва, считано от 11.12.2020 г., до размер на сумата от 40 000 /четиридесет хиляди/ лева.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 73 от 11.02.2022 г., постановено по гр.д. № 612/2021 г. от Окръжен съд – Благоевград в **ЧАСТТА**, в която е отхвърлил предявените от К. Л. Н., ЕГН *****, А. Л. Н., ЕГН ***** и от Р. Л.

Н., ЕГН ***** против ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 040638060, искиве с правно основание на чл. 432, ал. 1 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД, имащи за предмет обезщетяване на претърпените неимуществени вреди от смъртта на техния баща Л. А. Н., ЕГН *****, починал на 04.12.2020 г. при ПТП, настъпило на същата дата, ведно със законната лихва, считано от 11.12.2020 г., за разликата над сумата от 40 000 лева до размер на сумата от 100 000 лева.

ОТМЕНЯ решение № 73 от 11.02.2022 г., постановено по гр.д. № 612/2021 г. от Окръжен съд – Благоевград в **ЧАСТТА**, в която ответникът - ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 040638060 е осъден да заплати:

- държавна такса 4 800 лева и разноски 261.33 лева по сметка на Окръжен съд Благоевград, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.

- адвокатско възнаграждение на адвокат Ч. Н., на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв., в размер на сумата от 3 624.00 лева с начислен ДДС;

ОТМЕНЯ решение № 73 от 11.02.2022 г., постановено по гр.д. № 612/2021 г. от Окръжен съд – Благоевград в **ЧАСТТА**, в която е осъдил ищите - К. Л. Н., ЕГН *****, А. Л. Н., ЕГН ***** и Р. Л. Н., ЕГН ***** да заплатят на ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 040638060, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, деловодни разноски, в размер на сумата от 12 252.53 лева и **вместо това постановява:**

ОСЪЖДА ищите - К. Л. Н., ЕГН *****, А. Л. Н., ЕГН ***** и Р. Л. Н., ЕГН ***** **поотделно** да заплатят деловодни разноски за първата инстанция на ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 040638060, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 5 от ГПК, в размер на сумата 5 602.66 лева, от които адвокатско възнаграждение, в размер на 5 436 лева с начислен ДДС и сумата от 166.66 лева, разходвана за свидетел и експертиза;

ОСЪЖДА ищите - К. Л. Н., ЕГН *****, А. Л. Н., ЕГН ***** и Р. Л. Н., ЕГН ***** **поотделно** да заплатят деловодни разноски за въззивното производство на ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 040638060, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, в размер на сумата от 5 036 лева, включваща адвокатско възнаграждение с начислен ДДС и държавна такса;

Решение № 73 от 11.02.2022 г., постановено по гр.д. № 612/2021 г. от

Окръжен съд – Благоевград в **ЧАСТТА**, в която е отхвърлил предявените от К. Л. Н., ЕГН *****, А. Л. Н., ЕГН ***** и от Р. Л. Н., ЕГН ***** против ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 040638060, иски с правно основание на чл. 432, ал. 1 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД, имащи за предмет обезщетяване на претърпените неимуществени вреди от смъртта на техния баща Л. А. Н., ЕГН *****, починал на 04.12.2020 г. при ПТП, настъпило на същата дата, ведно със законната лихва, считано от 11.12.2020 г., за разликата над сумата от 100 000 лева до размер на сумата от 150 000 лева не е обжалвано от ищите и е влязло в сила.

Решението може да са обжалва от страните пред ВКС на Р. България, в едномесечен срок от връчването му, при наличието на предпоставките по чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____